

ikke for at tale om de forskellige Ændringer, der ere stillede fra de forskellige Sider, men det er kun for at præcisere mit Standpunkt overfor enkelte af de Ændringsforslag, der ere stillede. Jeg kan sige, at den ærede foregaaende Taler egentlig tog Brødet ud af Munden paa mig, idet han kom ind paa en ret udførlig Omtale af det, jeg vilde have sagt ved denne Lejlighed. Der er stillet et Ændringsforslag til § 47 af Flertallet — det staar som Nr. 38 — der gaar ud paa, at Ordene „hver Gang i 25 Dage“ skulle ændres til „nemlig 1 Gang i 20 Dage og 1 Gang i 25 Dage“. Det, der er Tale om, er Tjenestetiden. Og der har jeg den Opfattelse, som ogsaa er udtalt af den sidste ærede Taler, at vi maatte kunne naa til Indskrænkninger i denne Tjenestetid. Det vilde være ønskeligt af flere Grunde, men jeg kunde ønske, at man gik ikke blot til den her foreslaaede Nedsættelse, men ogsaa til en Afskaffelse eller Omordning af den tredie Indkaldelse i 6 Dage. Denne skulde jo særlig finde Sted for dem, der staa imellem det 9de og det 12te Værnepligtsaar. Det er blevet anført, at det i og for sig kunde være ret naturligt, at det ældre Mandskab bliver genindkaldt for at blive bekendt med, hvad der mulig kan være blevet forandret siden deres Uddannelse, og det kan jeg i og for sig saa godt forstaa. Der kan tænkes forskellige Ting, der nødvendiggøre, at det gamle Mandskab maa indkaldes, for at faa lidt Begreb om, hvad der er sket i Mellemtiden. Dertil hører f. Eks. Indførelsen af nye Geværer. Jeg kan saa godt forstaa, at det er ret nødvendigt, at det Mandskab, som kommer til at bruge det nye Gevær, ogsaa maa faa noget Kendskab til det. Men det forekommer mig, at man udmærket godt kunde have indskrænket denne tredie Indkaldelse til saadanne Tilfælde, idet man f. Eks. kunde indsætte en Bestemmelse, som giver Forsvarsministeren Bemyndigelse til, for saa vidt Forandringer af den Natur, der her tænkes paa, nødvendiggøre, at det ældre Mandskab gøres bekendt med disse Forandringer, at foretage Nyindkaldelser. Men det er mig ubegribeligt, at man ikke kunde ty til noget mere praktisk end det, der her er foreslaaet. En saadan Indkaldelse vil altid være meget kostbar, selv om der kun er Tale om Indkaldelse i ganske kort Tid. Vi maa jo huske paa, at der ikke blot er Tale om Statens Udgifter til Indkaldelsen i disse Dage, men at man ogsaa maa regne med det betydelige Tab, der foraarsages Landet derigennem, at de

vedkommende i disse Dage rives bort fra deres Arbejde. Jeg mener, at det maatte kunne ordnes paa en langt mere praktisk Maade, end det her er foreslaaet, naar det er nødvendigt at gøre det gamle Mandskab bekendt med et Gevær, der er traadt i Stedet for en ældre Model. Jeg kunde nemlig tænke mig — idet vi alle sammen vide, at der findes Skydebaner i næsten hver eneste Landsby i Danmark —, at det vilde være naturligt, at det ældre Mandskab blev sammenkaldt derude i de forskellige Jurisdiktioner og i Løbet af 2—3 Dage fik Undervisning af Officerer, der udmærket godt kunde faa Tid og Lejlighed til at rejse ud og undervise i det nye Vaabens Brug. Jeg vilde finde det udmærket i Stedet for at have denne tredie Indkaldelse, som i Virkeligheden vil være ret besværlig paa mange Maader og give store Udgifter i Forhold til Nyttens af en saadan Indkaldelse. Det ældre Mandskab skulde samles i de forskellige Jurisdiktioner, og Officerer, der gik ledige paa Torvet — de skulle jo ikke have Rekrutter til Uddannelse hvert Aar —, og Underofficerer skulde saa sendes ud i de forskellige Kredse i Landet. Det ældre Mandskab vilde paa den Maade kunne blive sat ind i de Forandringer, der ere skete siden dets sidste Indkaldelse. De Herrer Officerer og Underofficerer vilde sikkert have Gavn af saadan at komme ud til Befolkningen og faa den i Tale. Det ærede Medlem fra Kerteminde (Pinstrup) holdt ved første Behandling en Tale, som jeg naturligvis ikke skal komme nærmere ind paa, idet jeg skal holde mig in mente, at det nu er anden Behandling — men jeg kan fuldt ud tiltræde, hvad han sagde. Jeg tror, at baade de Herrer Underofficerer og Officerer ved mangfoldige Lejligheder have vist Mangel paa Forstaaelse overfor det unge indkaldte Mandskab. Jeg hører ikke til dem, som forlange, at baade Officerer og Underofficerer skulde være rene Dydsmønstre; der er brodne Kar i alle Lande. Jeg tror ganske vist, at Befalingsmændene nu have mere Forstaaelse af Mandskabet, og jeg haaber, at dette vil vedblive i den kommende Tid. Det er i Virkeligheden Betingelsen for, at Forsvarsvillien i vort Folk nogenlunde kan være i Live. Jeg tror, denne Ordning vil være bedre end det Apparat, her agtes sat i Bevægelse.

Med Hensyn til Tjenestetiden i Almindelighed skal jeg kun understrege, hvad den ærede sidste Taler udtalte. Ogsaa jeg mener, at Tjenestetiden maa kunne ind-